

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 2081-ҳадис

2081/6587 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «بَيْنَا أَنَا قَائِمٌ

إِذَا زُمِرَةٌ، حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ حَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَيْنِي وَبَيْنِهِمْ، فَقَالَ: هَلُمَّ، فَقُلْتُ: أَيْنَ؟ قَالَ: إِلَى النَّارِ

وَاللَّهِ، قُلْتُ: وَمَا شَأْنُهُمْ؟ قَالَ: إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَدْبَارِهِمُ الْمُهَقَّرَى. ثُمَّ إِذَا زُمِرَةٌ، حَتَّى إِذَا

عَرَفْتُهُمْ حَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَيْنِي وَبَيْنِهِمْ فَقَالَ: هَلُمَّ. قُلْتُ: أَيْنَ؟ قَالَ: إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ، قُلْتُ: مَا شَأْنُهُمْ؟

قَالَ: إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَدْبَارِهِمُ الْمُهَقَّرَى، فَلَا أَرَاهُ يَخْلُصُ مِنْهُمْ إِلَّا مِثْلُ هَمَلِ النَّعَمِ».

2081.6587. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: «(Ҳавзимнинг ёнида) турган эдим, қарасам, бир гуруҳ кўринди. Уларни танидим, шунда уларнинг орасидан бир киши чиқиб, «Юринглар», деди. «Қаерга?» дедим. «Аллоҳга қасамки, дўзахга», деди. «Уларга нима бўлди?» дедим. «Улар сендан кейин ортларига тисарилганча қайтиб кетишган», деди. Кейин қарасам, яна бир гуруҳ. Мен уларни танидим. Шунда бир киши уларнинг орасидан чиқиб, «Юринглар», деди. «Қаерга?» дедим. «Аллоҳга қасамки, дўзахга», деди. «Уларга нима бўлди?» дедим. «Улар сендан кейин ортларига тисарилганча қайтиб кетишган», деди. Уларнинг орасида фақат қаровсиз қолган туяларчаси нажот топади».*

* Одатда туялар деярли қаровсиз қолдирилмайди. Бу ҳол мазкур гуруҳдагиларнинг жуда озчилиги дўзахдан нажот топишига ўхшатишга.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

